

STEVERJANSKI VESTNIK

Steuerjan, Trg Svobode, 6 — Izdaja enkrat na mesec — Izdaja Slovensko katoliško prosvetno društvo »Franc B. Sedej« iz Steuerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, št. 72

UREDILI: ANKA IN MARKO ČERNIC · IDA KOMJANC · SILVA KLANJSČEK · ZVONKO SIMČIC · MARIAN TERPIN
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR · BORIS HLADNIK · EDI HLEDE (odgovorni urednik)



Steuerjan, dne

marec april 1975 Leto VII. · Štev. 3



OB TRIDESETI OBLETNICI OSVOBODITVE
SE BO ŠTEVERJAN SPOMNIL SVOJIH
VOJNIH ŽRTEV.

Šteuerjanska občinska uprava si je pod vodstvom občinskega odbora prevzela nalogo, da pripravi priredbo merno proslavo ob 30. obletnici osvoboditve izpod fašizma in nacizma.

V ta namen je Steuerjanski župan Stanislav KLANJSČEK v soboto sklical na občini sestanek občinskega odbora in predstavnikov Steuerjanskih društev.

Za občinsko upravo so poleg župana bili prisotni še Ciril TERPIN, Alojz MUŽIČ in Simon KOMJANC.

Za prosvetno društvo »Franc B. Sedej« Aleš Pintar in Marjan Terpin.

Za zbor istoimenskega društva Herman Srebernič.

Za šolo učiteljica Hedvika Klanjšček.

Za borčevsko organizacijo Zorko Maraž, Anton Vogrič in Venceslav Stekar.

Za prosvetno društvo »Briški grič« Silvan Pittoli, Ivan Humar Roman Juretič.

Za moški zbor »Mirko Pilej« iz Gorice, Mirko Šturm in Mirko Spacapan.

Župan je prikazal program, kakršnega je izdelal občinski odbor. Prisotni so priporočili nekatera dopolnila in pojasnila, nakar so se zedinili za naslednji program, ki bo

25. aprila letos na trgu pred spomenikom.

PROGRAM PROSLAVE TRIDESETE OBLETNICE OSVOBODITVE:

- ob 17. uri žalna maša v župni cerkvi;
- sledi polaganje vencev občinske uprave in raznih organizacij;
- nastopijo z recitacijami predstavniki obeh števerjanskih prosvetnih društev ter šolski otroci;
- nastop pevskih zborov Prosvetnega društva "Franc B. Sedej", prosvetnega društva "Briški grič" ter goriškega zbora "Mirko Filej";
- spominski govor števerjanskega župana.

Menimo, da se bo za to priliko zgrnil okoli števerjanskega spomenika ves Števerjan in se s tem oddolžil spominu tistih, ki so žrtvovali svoja dragocena življenja za boljše čase.

V ŠTEVERJANU BOMO GRADILI NAJMODERNEJŠO ŠOLO V NAŠI DEŽELI.

Ni bilo lahko vstrajati v teh časih finančne krize, vendar naši občinski upravitelji niso obupali in danes lahko rečemo, da se jim je odvalil od srca težak kamen. Finančna sredstva za zgraditev nove šole so nakazana. Vse je kazalo, da se bo zadeva zavlekla v nedogled zaradi težkega finančnega položaja, ki vlada v deželi in državi. Zato smemo pripisati ta uspeh prav našemu županu Stanislavu Klanjšku ter odbornikom Terpinu, Komjancu in Mužiču, ki so zadevo vlekli neustrašeno naprej in dosegli kar so hoteli.

Seveda lahko trdimo, da je bistveno k temu pripomogla tudi poživitev naše samostojne politične organizacije, ki je z ustanovitvijo SLOVENSKE SKUPNOSTI na Goriškem izpričala trdno voljo, da Slovenci, čeprav nas je malo, ne bomo nikomur klonili marveč bomo s korenito preobnovo še globlje posegli v politično dogajanje v zamejstvu.

Torej vse formalnosti so opravljene. Dela lahko stečejo in prav v teh dneh so merilci zasadili svoje merilne palice v Dragah kjer bo stal novi objekt. Bil je prisoten tudi župan, ki se je predhodno domenil z lastnico vinograda, kjer bodo šole gradili, za primerno odkupno ceno.

Dela je prevzelo goriško podjetje Protto.

Poleg šole, so nakazali tudi sredstva za dokožno ureditev občinske stavbe, ki že dolgo čaka in sameva. Tu pa je treba dobiti še podjetje, ki bi dela prevzelo, kar, kljub zaposlitveni krizi, vseeno ni lahko doseči.

Županu in sodelvcem čestitamo in želimo, da bi dela izpeljali, kakor si želijo v dobrobit vsem števerjancem, tudi bodočim rodovom.

PRVA REDNA SEJA NOVEGA ODBORA KMEČKO DELAVSKE ZVEZE V ŠTEVERJANU.

Novi odbor Kmečko delavske zveze, ki je izšel iz 9. občnega zbora, se je 26. februarja sešel na prvi redni seji, ki jo je sklical najstareši član Danilo Bajt.

Odborniki so najprej porazdelili vodstvene funkcije. Tako so za predsednika imenovali Hadrijana Korsiča, za podpredsednika Danila Bajta, za tajnika Marjana Terpina in za blagajnika Borisa Hladnika.

Izbrali so nato tri predstavnike števerjanske Kmečko delavske zveze v provincialnem svetu Slovenske skupnosti na goriškem. Ti so Hadrijan Korsič, Boris Hladnik in Marjan Terpin.

V nadaljnjem delu seje so se porazgovorili o trenutnih problemih občinske uprave in v tem smislu sprejeli nekatere ustrezne sklepe.

Ob tem je prav, da poudarimo nekatere ugotovitve, ki nam kar same prihajajo iz srca. Namreč prav Števerjanci smo se aktivno, že na občnem zboru zavzeli za reorganizacijo krovne politične organizacije tistih Slovencev, ki so proti vključevanju v kakršno koli vsedrjavno italijansko stranko, kar smatramo za nas škodljivo. Sprejeli smo namreč takrat kar plebiscitarno resolucijo, ki jo je predlagal Mirko Humar in ki bo vezala odbor Kmečko delavske zveze v nadaljnjem delu. S tem namreč in z izvolitvijo treh predstavnikov v provincialni svet Slovenske skupnosti je postala praktično števerjanska Kmečko delavska zveza, de facto, sekcija Slovenske skupnosti, kakršne se bodo odslej ustanovljale po vsej Goriški.

Pa tudi že ob samem nastajanju/^{Slovenske skupnosti} so prav nekateri Števerjanci korenito posegli v razvoj dogodkov. Tako sta bila Hadrijan Korsič in Marjan Terpin člana začasnega odbora; prvi kot član drugi kot predsednik. In prav ta odbor je pripravil prvi občni zbor. Sedaj imamo v provincialnem svetu Borisa Hladnika, Hadrijana Korsiča v tajništvu Stanislava Klanjščka, ki vrši funkcijo blagajnika in Marjana Terpina, ki je politični podtajnik.

Ponosni smemo biti torej, da smo tudi tokrat, kot vedno po vojni prav Števerjanci posegli v proces obnove, pomlajevanja in razširitve naše skupne politične organizacije. Nov veter je zapihal v naše vrste in upajmo, da bo prinesel novo pomlad, saj je bila pobudnik praznavljanja, že, lahko bi rekli okostenele politične organizacije na Goriškem, prav mladina, v katero konec koncem smo dolžni zaupati, že verjamemo v bodočnost.

In prav lepšo bodočnost zamejskih Slovencev si lahk. zamislimo le, če bomo vsi složno in enotno vložili v napore in boje za čim boljše, aktivnejšo in kar se da organizirano SLOVENSKO SKUPNOST. vse razpoložljive sile.

=====

== ZA NAŠE KMETOVALCE ==

=====

PRIJAVA DOHODKOV

Dohodke je treba prijaviti do 30.4.1975 na posebnih obrazcih model 740, ki se dobijo v trafikih. Za prijavo so potrebni sledeči dokumenti:

- 1) Katastrski izvleški oz. kupoprodajne ali najemnine pogodbe;
- 2) Davčne kartele za davke plačane v letu 1974;
- 3) Kmetje, ki imajo knjižice U M A - conto terzi - morajo prinesiti knjižico;
- 4) Knjižice penzije oz. potrdilo o prejeti penziji za vse člane družine, ki prejemaajo penzije - izdaja jih poštni urad;
- 5) Izjava delodajalca za eventuelne dohodke, ki jih je dobila žena ali mladoletni otroci, za delo, ki ga opravljajo izven kmetije;
- 6) Število avtomobilov, vrsto in številko registrske tablice;
- 7) Družinski list.

Obveščamo vse, da so za katerakoli pojasnila na razpolago na uradu Neposrednih Obdelovalcev - Ul. Boccaccio, 33 (Gorica).

ODŠKODNINA ZA NEZGODE

Deželni zakon št. 14 z dne 27.2.1973 določa, da pripada neposrednim obdelovalcem, spolovinarjem in kolarom v primeru nesreče na delu, določena odškodnina v znesku 1.500 £ dnevno, za ves čas, ki so na zdravljenju.

Dosedaj še niso plačevali omenjene odškodnine, ker še ni bila sklenjena pogodba med Deželno in zavarovalnim zavodom INAIL. Sedaj pa je pogodba sklenjena in INAIL je pripravljen izplačati odškodnino.

Zainteresirane osebe, ki so utrpeli poškodbe na delu po 1. januarju 73, naj se javijo pri patronatu Neposrednih Obdelovalcev (E.P.A.C.A.). S seboj morajo prinesiti potrdilo o bivališču na navadnem papirju.

O B V E S T I L O

Poštna uprava iz Števerjana obvešča,

da se bo poštni urad preselil iz sedanjega sedeža v novi sedež v župnijski dom, 1. maja 1975.

Glavni uhod na pošto bo na trgu Svobode.

=====

OBISK PRI ŠTEVERJANSKEMU SEDEMEDESETLETNIKU!

Ob vsaki obletnici se človek nehotе ozre nazaj in premišljuje o svojem življenju. To tembolj, ko obhaja visoko obletnico in potegne črto po dolgo dobo svojega življenja.

V začetku aprila je g. Franc Terpin praznoval 70. rojstni dan. Gotov, da je ta obletnica važna in, da ima slavljenec mnogo povedati, sem ga obiskal in prosil za razgovor.

- Bova šla kar po vrsti in začela pri prvih spominih
- iz otroških let. Česa sem najbolj spominjate, ko
- ste bili že otrok?

Od takrat se marsikaj spominjam. Še posebej to, da smo leta 1913. šli v sprevedu iz šole v cerkev, ko smo stopili k prvemu svetemu obhajilu. Bilo nas je kar lepo število. Nosili smo tudi cerkveno zastavo. Osnovna šola je bila tam, kjer je še danes; učitelji so bili vsi Slovenci in tudi zelo strogi. Naslednjega leta je bila splošna mobilizacija. Fantje so odhajali v velikih skupinah in peli: "Oj, zbogom, zbogom, hišica, v tebi tekla zibelka" in pesem je žalostno odmevala v noč. Mi smo šli v begunstvo, v bližino Ljubljane. Tam sem večkrat zahajal na postajo gledat vlake, ki so vozili slovenske fante na soško fronto. Wo važni smo se vrnili; pogled na rojstn vas je bil žalosten, ker je bilo vse porušeno- tudi cerkev. Naši doma so bili koloni od Klančičevih iz Podgore, ki so bili zelo dobri in prijazni gospodarji. Spominjam se, kako so nam prinesli sirka iz Podgore, da smo imeli za polento.

- Tako po vojni se je v naših krajih začelo zelo razgibanostno kulturno življenje. V vsaki vasi so nastala društva.
- Prav gobovo je bilo tako tudi v Števerjanu. Bi mi hoteli
- o tem kaj povedati?

Če bi hotel vse na drobno razložiti, bi bil naš razgovor dolg in zapleten. Omejil se bom na važnejše stvari in na tisto, kar mi je najbolj ostalo v spominu. Mogoče vi mlajši ne veste, a takrat smo delali po cele noči, izgubljali smo nešteto večerov, kasneje, v dobi nastajajočega fašizma smo se morali celo skrivati. Nismo imeli avtomobilov, kot jih imate danes; vse smo obredli peš. In prav zaradi tega zelo razgibanega delovanja, se lahko zgotovi, da bom kaj pozabil, ker je nemogoče, da bi se vsega spomnil. Duša vsega našega udejstvovanja je bil pokojni župnik Ciril Sedej, ki je prišel v Števerjan leta 1920, če se ne motim. Se prav dobro spominjam, da smo ga slovesno sprejeli in da je maševal v baraki pod lipo na trgu, ker je bila cerkev porušena. Imeli smo kulturno društvo, telovadno društvo, posojilnico, zavarovalnico, konzumno društvo, stavbeno zadrugo, ki je med drugim skrbela za vojne oškodovance. Prav natem mestu bi se rad spomnil pred nedavnim umrlega Karla Klanjščka, ki je bil eden izmed najbolj agilnih članov in vseh teh društvih. Bil je odbornik in večkrat tudi predsednik. Bil je točen pri vseh odličnih zborih, znal je svetovati in vedno je rad pomagal. Otelih 50 let je bil cerkveni ključar ter podžupan, ko je županoval Prinčič iz Čerovega. Če naj ga označim na kratko, moram reči, da jih je bilo malo takih, ki bi toliko žrtvovali in naredili kakor pokojni Karel. Vse to je opravljal peš, brž kolesa ali avtomobila. Društva nasploh so bila zelo delavna in številna. Nastopili smo med drugim, tudi v goriškem seme-nišču na telovadni akademiji; bili so prisotni dr. Besednjak in vsa goriška inteligenca. Prirejali smo prireditve, igre, hodili na izlete v Brda in na Trnovo, z nami je večkrat hodil tudi profesor Terčelj. Ko nam je fašizem prepovedal vsako dejavnost smo izročili vse dokumente, zapisnike in drugo župniku Sedeju; k njemu smo nato hodili zvečer, po skritem na kozarček vina in se tam pogovarjali o naših načrtih. Ko je fašizem hudo pritisnil in popolnoma zatrl naša društva smo bili pri likvidaciji prisotni naslednji

člani: Alojz Terčič, Jožef Mužič, Angela Maraž, Jožef Juretič in jaz. Čutim dolžnost, da se na tem mestu spomnim še ene osebe, ki je tudi ni več med nami. To je Angela Maraž, ki je bila zelo skrbna, vestna uradnica, tako da jo je g. Sedej spravil v službo h gospodarski zvezi; veliko je delovala na pevske in kulturne področju. Umrla je v Ljubljani, kjer tudi počiva; še pred kratkim sem jo obiskal in ji nesel venec rož, ker se mi zdi potrebno, da se spominjamo ljudi, ki so mnogo žrtvovali za naš narod.

-Zanimalo bi me vedeti o vašem poklicu kaj več in o
-vaših načrtih.

Tako je po prvi svetovni vojni sem nosil mleko po goriških ulicah. Nato sem bil v službi pri konzumnem društvu, približno dve, tri leta; zatem sem služil v Raštelu za trgovskega pomočnika. Trideset dni samo sem se vadil za krojača in ubadal iglo pri Mavriču v Gosposki ulici; njegova žena je še živa in ima danes 97 let, njegov sin pa je tisti, ki prodaja kostanj na Korzu. Delal sem tudi nekaj let doma. Nekega dne sem šel v Gorico k Morassiju, ki je imel skladišče (k njemu so hodili kupovat s cele Vipavske) in sem si nabavil nekaj blaga na kredit in tako sem postavil trgovino v Terčičevi hiši na Bukovju. Takrat ni bilo kot je danes; stopnice so bile od zadaj in še lesene. Potem smo kupili zemljo od Klančičevih in smo zgradili hišo, ki stoji še danes. Trgovino sem imel v Števerjanu od leta 1927 do junija leta 1970; točno 25 let. Tedaj smo se preselili v mesto. Vsega skupaj smo bili na Bukovju 43 let.

-Ali vam ni bili težko po tolikih letih zapustiti domačo
-vas in se preseliti v tuje okolje?

Povem ti, da jaz vedno ljubim svojo rojstno vas, da je ne zapustim in jo ne bom nikoli pozabil. Smo pa prišli v mesto zaradi praktičnosti in sedanjega sistema prodaje, ki se ni mogla več odvijati v Števerjanu.

-Vidim, da imate na mizici vsepolno slovenskih časopisov
-Zleđa, da so v glavnem vsi. Kako to, da imate tako
-veselje do branja.

Ko mi je bilo komaj šestnajst let, je prišel predavat v Števerjan dr. Besednjak, ki je med drugim rekel, da Nemci zelo dosti berejo in da se bo človek izboljšal in dopolnil če bo dosti bral. In te besede so mi ostale vedno v spominu. Poleg tega rad kam potujem v zadnjih časih. Tako sem bil na Madžarskem, po Koroški na ekumenskem potovanju po Makedoniji, obiskal sem Bratislavo, v Avstriji sem bil nagrobu Franca Jožefa. Od vseh teh potovanj sem odnesel vtis, da človek lahko vedno spozna kaj novega, da obišče vedno nove kraje, spozna nove ljudi, ki pa so nam podobni v marsičem.

-Mnogo vprašanj hi še imel a bi stvar postala predolga.
-Prosil bi vas, da bi ob koncu izrazil še kako kratko vašo
-misel.

Ta svoj razgovor bi rad zaključil s kratko željo: Naj bo vedno med nami to geslo: Bog, družina, narod! To bo ostalo za vedno, vse drugo je minljivo!

Zapisal: lč

"LEGIJONARJI" LEPA SLOVENSKA DRAMA NA ODRU ŠTEVERJANSKEGA DOMA V
IZVEDBI DRAMSKE DRUŽINE PROSVETNEGA DRUŠTVA "FRANC BORGIIJA SEDEJ "

19. marca smo imeli v Števerjanu spet praznik. Praznik naše mladine. Praznik kakršnega si lahko privoščiti malo katera, ali sploh nobena, vas na vsej zamejski zemlji. Nad dvajset nadebudnih igralcev se je postavilo in v pičlih dveh mesecih postavilo ta dan na oder zelo zahtevno slovensko dramo "Legijonarji", ki jo je pred dobrimi sedemdesetimi leti spisal Fran Govekar. To pomeni, da če je dobra volja, se marsikaj naredi.

Dvoraža Števerjanskega doma je bila tudi tokrat nabito polna. Torej lahko to štejejo v dobro vsem Števerjancem in pomeni lepo vzpodbudo mladini, ki se še zeli žrtvovati za narodno in slovensko lepo besedo! O izvajanju samem smemo reči, da je bilo na dostojni višini. Morda še celo najboljše od vseh iger kar jih je po vojni postavila Števerjanska mladina na oder. In teh prav res ni malo! Slišali smo mnogo pohvale. Seveda marsikaj še manjka in bo manjkalo tudi v bodoče, to smemo pribiti! Saj je naša družina amaterska skupina, ki jo sestavljajo mnogi preprosti delavci, kmetje ter skratka tudi taki, ki še slovenskih šol niso obiskovali. Ob vsem tem se marsikatera kritika razblini. Posebno če ni dobronamerna. Toda smemo trditi, da je zlasti naša publika igro zelo pozitivno ocenila in s tem daljkonkretnega duška, da bodo Števerjanci na tej poti vztrajali in nam pokazali še v bodoče kaj lepega.

Če naj pohvalimo igralce, moramo prav vse pohvaliti. Imen ne kaže tu pisati, ker bi s tem marsikomu naredili krivico! Zato naj prejmejo pohvalo vsi, ki so resno in z odgovornostjo prevzeli vloge, čeprav so vedeli, da bodo morali v kratkem času marsikaj narediti.

Igro so ponovili naslednjo nedeljo v Štandrežu. Seveda bodo še vnaprej z njo gostovali po naših odrih.

TELEGRAMI TELEGRAMI TELEGRAMI TELEGRAMI TELEGRAMI TELEGRAMI

CAFO - takoj, ko je upravo vodovoda prevzel CAFO so nalivi pretrgali zaradi plazov vodovodne cevi na več mestih, tako, da so bili Števerjanci par dni brez vode in so tehniki imeli polne roke dela.

FESTIVAL - priprave tečejo naprej in 8. junija bo stekel peti festival.

GORSKA SKUPNOST- Slovenska skupnost imava triški gorski skupnosti tri predstavnike! Zgleda, da bodo sklicali 2. maja prvo zasedanje te nove ustanove, ki bo imela velik delokrog in bo razpolagala z mnogimi sredstvi. Podpredsenik bo član Slovenske skupnosti! In to je lep uspeh te naše slovenske stranke.

VOLILNA PRAVICA 18 LETNIKOV

Pred nedavnim so 18-letniki postali polnoletni in s tem dobili tudi volilno pravico, kar vzbuja med državljani veliko pozornost saj ima mladina zelo važno vlogo v današnji družbi. Dovolj je, da pomisli mo na prihodnje volitve in na tisoče mladih, ki bodo lahko prevzeli razna mesta na gospodarskih, kulturnih in političnih področjih.

Volilna pravica z 18 letom starosti zaskrbuje precejšnje število političnih mož, ki se boje, kaj bodo pravzaprav mladi volilni Seveda je res, da se mnogi mladi zapirajo sami vase in ustvarjajo lastne kroge in organizacije ter se s tem odtujujejo tradicionalnim političnim strankam. Mladina pride danes pred časom do resničnosti življenja; pomislimo kaj so naši starši pri 15 letu starosti čitali in kaj pri isti starosti čitajo danes.

Medtem ko naši veliki možje sedijo v poslanski zbornici in preobračajo bodočnost 18-letnikom z dodelitvijo socialne odgovornosti pogledjmo kakšna je pravzaprav njihova priprava do tega. Prav je, da imajo tudi oni možnost sodelovati in spreminjati stvari, ki jim ovirajo uresničenje načrtov bodisi v šoli, na delu ali pa na katerikoli drugem polju; je pa to velika odgovornost do katere se pride samo s zahtevno politično vzgojo in psihološko pripravo, kar zgleđa, da je še mnogi tudi starejši še niso dosegli. Potrebna so razna predavanja, poročila po časopisih, radiu ali televiziji, ne pa samo izkaznica te ali one stranke. Treba bi bilo vsaj poznati programe raznih političnih strank in presojati stališča, ki jih zavzamejo pri reševanju vsakovrstnih problemov.

Čitala sem anketo, kjer je sodelovalo 5000 mladih od 16. do 21. leta iz vse Italije; od teh samo 33% je izjavilo, da se za politične probleme zanima in od njih več kot polovica ni znala odgovora na vprašanje kdo je sedanjí predsednik republike in katere stranke sestavljajo današnja vlado, čeprav je to osnovna znanost ne pa politična zrelost.

Mislím, da se mladi resnično zavedamo pomanjkljivosti na političnem polju. Toda kje je vzrok? Morda pripada krivda našim političnim možem, ki izgovarjajo nerazumljive besede, morda raznim kompromisom in zdraham, morda izmislekom, saj vse to kopiči dejstva proti "umazani" politiki in nas vedno bolj od nje odtujuje in privede do kontestiranja.

Ta problem je pri Slovencih še najbolj občutljiv saj se ti čez noč vsiljujejo tuje stranke. Prav bi bilo, ko imamo sedaj tudi na gorškem zdravu politično stranko, da bi njeni člani poskrbeli še predvsem za mlade, ki se dobe na velikem razpotju.

KNJIGE --- KNJIGE --- KNJIGE --- KNJIGE --- KNJIGE --- KNJIGE --- KNJIGE

Sporočamo, da sprejema župnik naročila za spodaj navedene knjige:

V ZNAMENJU CLOWEKA (Dr. Anton Trstenjak)

STARA IN NOVA PODOBA DRUŽINE (Br. Anton Trstenjak)

KO SE POROČATA -- LJUBEZEN IN SEKS (Dr. Stefan Steiner)

GOSPODARSKO-SOCIALNI PROBLEMI KOROSKIH SLOWENCEV (več avtorjev)

SKRIVNOST WERE (Dr. Jakob Kolarič)

TRPLJENJE KRISTUSOVO, UTRDI ME (Dr. Vilko Fajdiga)

ROŽNI WENEC (misli k posameznim skrivnostim)

MISIJOVAR SILVO ČESNIK PIŠE S SVOJEGA MISIJOVA NA MADAGASKARJU

Dragi!

Hvala vam za vse, kar ste dobrega storili za naš Misijski v letu 1974. Res velik del našega dela je bil stojen po vaši dobroti. Ostali ste mož bešeda in pomagati po vaši moči. Bog vam in vsem župljanom povrni stotero. Kar damo svojemu bližnjemu, ki je v stiski zaradi Njegovga imena, nam je štetu v prid našega zveličanja. Bog ljubezni nam je središče našega življenja. Mi kristjani veliko dobrega naredimo na svojega bližnjega, če le hočemo. Če bi mi ljudje znali bolj gledati na bistvo naše vere, bi mnogokrat delali velike stvari. Naša vera je vera dobrote in ljubezni do bližnjega. Kaj vse damo za naše ugodje, a kako malo storimo za svojega revnega soseda. To nam je lahko v sramoto, ker smo preveliki egoisti. Če bi govorili vse človeške in angelske jezike, ljubezni pa ne bi imeli, bi bili vedno revni v duhu in nevrtni Kristusovega imena. Vaša dobrota, vas Števerjancev je zelo velika. Le tako naprej, ker le tako vršite voljo Njega, ki vas je vključil v veliko božjo družino. Bog bivanja med nami je naša ljubezen, ki se razda za odrešenje sveta. Vsaka Cerkev je del vesoljne Cerkve in mi vsi smo eno v Njem. Zato si moramo stati ob strani in pomagati kolikor je naša moč.

Pred par dnevi so prišli za stalno v Ranomona tudi sestre usmiljenke. Z njihovo pomočjo bo naše delo bolj popolno, ker bodo vršile delo usmiljenja med nami. Vsa župnija je bila vesela njihovega prihoda. Sedaj se začenja nova doba za naš misijon. Vendar me teži velik problem. Kdo bo pomagal sestre podpirati materialno, ker tu ni nobenega dohodka. Imam tih predlog in to je, če bi vaša župnija redno pomagala vzdrževati 4 sestre. Tri so Malgašinke in ena je Poljakinja. Za njihovo življenje bi bilo dovolj vsaki mesec 80.000.- lir. Res, sem v skrbeh, kako bo vse to steklo naprej. Upam, da bi vaša župnija lahko priskočila na pomoč in tako pomagala pri tem velikem delu. Ko sem bil na dopustu ste me vprašali, kako bi nam najbolj pomagali. Tu vam predlagam eno lepo priliko za vašo žitev. Sestre bodo poučevale otroke verouka, žene šivanja, pranja in čistoče otrok, a imele bodo tudi dispanzer za bolne. To je veliko delo, a brez sredstev, ne bodo mogle nič storiti. Torej, če se v vaši moči, priskočite na pomoč. Bog vam povrni za vse z vsemi!

Sam sem pa nekoliko bolan. Zdravniki so mi ugotovili rano na želodcu in anebe v črevesju. Sitna stvar, ko pa imam veliko dela, ki me čaka. Za praznike vam želim veliko tihe sreše. Leto 1975 naj vam bo novo znamenje časa odprtosti za potrebe sveta. V novem letu naj bo vaše delo blagoslovljeno in polno sreče.

Lep pozdrav vsem! Bog Vas živi!

Vaš Silvo ČESNIK

P.S. Težko je prositi, a človek to stori zaradi ljubezni do bližnjega. Smo v rešnični stiski. Oprostite mi, ker prosim. Hvala za razumevanje!

Za Vsetnik so darovali:

G.D.=Gorica	L. 1.500.-	Maraž Rosalia, Čedno,	L. 2.000=-
V.Bressani, Gorica	L. 2.000=-	KOMJANC BRAINI Agata	L. 1.000=-
Lutman Boris, Gorica	L. 8.000=-	Neni, Gorica	L. 1.000=-

B Vsem iskrena hvala.